

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 699/2024
02.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марије Станковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К. 66/23 од 11.04.2023. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1. 44/23 од 06.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 02.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марије Станковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Мајданпеку К. 66/23 од 11.04.2023. године и Вишег суда у Неготину 4Кж1. 44/23 од 06.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Мајданпеку К. 66/23 од 11.04.2023. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. ЗЈРМ, изречена је условна осуда и то тако што је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљена у року од 1 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећених, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Неготину 4Кж1. 44/23 од 06.07.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА и пресуда Основног суда у Мајданпеку К. 66/23 од 11.04.2023. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљене АА - адвокат Марија Станковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљене као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП. Наведену повреду закона бранилац образлаже наводима да је тужилаштво, а након што је донета ослобађајућа пресуда, која је укинута након жалбе ОЈТ у Неготину, Одељење у Мајданпеку, више пута поднесцима прецизирало оптужни предлог, а све у циљу да предметни догађај исконструише на начин да оптужена буде и окривљена, те да је упоређивањем првобитног оптужног предлога и његовог коначног изгледа неспорно да је предметно ОЈТ знатно променило опис кривичног дела, његова битна обележја, назив кривичног дела, а све у циљу да добије коначну форму и да окривљена буде и осуђена. Даље се наводи да је неспорно да су сведоци предложени од стране поступајућег ОЈТ, у току поновног вођења кривичног поступка знатно променили своје исказе, те да судија није у потпуности испитао сведоке на све околности поводом извршења кривичног дела које се ставља на терет окривљеној, да је остало неразјашњено из којих разлога је поступајући судија у потпуности прихватио измењене изјаве сведока у односу на изјаве које су исти сведоци поводом истог догађаја дали претходно током поступка, да није наведене измене у исказима сведока узео у обзир приликом израде побијане пресуде. У вези са изнетим, бранилац цитира сведоке ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ износећи споствене чињеничне закључке другачије од оних утврђених у побијаним пресудама, као и сопствену оцену изведених доказа, као и сопствено виђење чињенице да ли су сведоци критичном приликом вршили било коју службену радњу као битан елемент кривичног дела за које је окривљена оглашена кривом.

На описани начин, иако се бранилац формално позива на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, која је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, исти износи сопствену оцену изведених доказа везану за поступање полицијских службеника критичном приликом, односно постојања службене радње коју су у том тренутку предузимали полицијски службеници, полемишући истовремено са чињеничним утврђењима суда везаним за поступање истих, на који начин указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Међутим, чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, сходно одредбама члана 485. ЗКП, није предмет

разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле, није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марије Станковић, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић